Quelle: http://manuscripta.at/?ID=39405
Copyright: Melk, Benediktinerstift

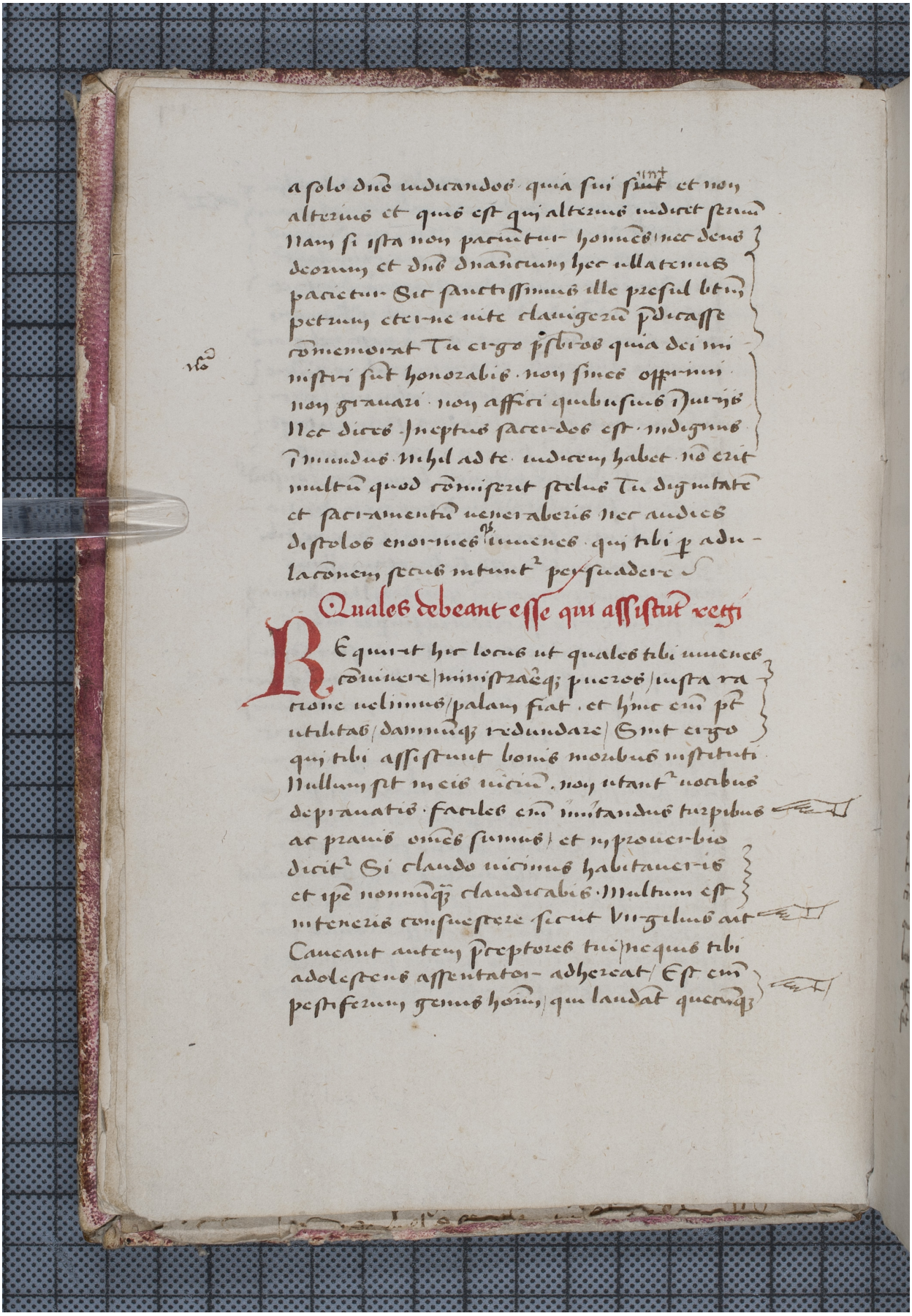

a solo dñe undrandos · quia sui sunt et non
alterius et quis est qui alterius undret seruu
Nam si ista non patiuntur homines nec deus
deorum et dñs dnantium hec ullatenus
patietur Sit sanctissimus ille presul licet
petrus eterne vite claui gerit pdicasse
rememorat Tu ergo ffratres quia dei mi
nistri sut honorabis non sines offenni
non grauari non affici quibuscunq; iuriis
Nec dices ineptus sacerdos est indignus
immundus Nichil ad te undrem habet no erit
multu quod remiserit stolus Tu dignitate
et sacramentu uenerabere nec audies
discolos enormes iuuenes qui tibi p adu
lationem stolos intunt persuadere

Quales debeant esse qui assistut recti

Requirat hic locus ut quales tibi iuuenes
seruire ministrareq; pueros iusta ra
tione uelimus palam fiat et hinc cui pt
utilitas damnumq; redundare Sunt ergo
qui tibi assistunt bonis moribus instituti
Nullum sit in eis uicium non utant malis
deprauatis fatales enim imitandus turpibus
ac prauis omnes sumus et ny prouerbio
dicit Si claudo uicinus habitauerio
et ipe nonnunq; claudicabis Multum est
interesse conuersetur sicut Virgilius ait
Caueant autem preceptores tui ne quis tibi
adolescens assentator adhereat Est enim
pestiferum genus homis qui laudat quecunq;